

СУНЧАНА ОАЗА ГАРАНТУЈЕ УСПЕХ

НАЈБОЉИ СРПСКИ ТРИАТЛОНАЦ НА ЗИМСКИМ ПРИПРЕМАМА У ПОРТУГАЛУ

Децембар и јануар са температуром од 5 до 20 степени, базен, стадион, масажер, ђакузи, сауна... Услови за зимске припреме о којима сања сваки спортиста. Овај сан је постао јавна за нашег

најбољег триатлонца, Огњена Стојановића.

Од децембра 2010. члан новосадског Динамика преселио се у Португалу, у град Рио Маиор, како би радио са познатим тренером Серџом Сантосом.

– Радим са групом триатлонаца у којој су њих осморо из Бразила, четворица из Русије, два Израелца и једна Украјинка – почео је Огњен.

Сантос је тренирао португалску репрезентацију, коју је довео до олимпијског сребра у Пекин-

гу 2008, као и до више медаља са европских и светских првенстава. Стојановић је задовољан досадашњом сарадњом са познатим стручњаком.

– Он је врхунски тренер, веома дисциплинован и изванредан за сарадњу. Наравно, тренинзи ће тек да постану ултра тешки, али мислим да ми он одлично одговара, пре свега због дисциплине, јер је мени потребно да имам неког ко је перфектно организован у сваком аспекту.

Стојановићу Португалија није потпуна непознаница. Био је тамо први пут 2008. на Европском јуниорском првенству у Лисабону и прошле године на шампионату Старог континента до 23 године у Вила Нова де Гали. Рио Маиор је градић са 21 хиљадом становника, а због многобројних обавеза и јаких тренинга Огњен ретко обилази ново место становања.

– У град скоро да не идем, понекад до супермаркета, јер све што ми треба је око нашег спортског центра, а после тренинга немам ни времена, ни жеље за градом. У слободно време се одмарам. Можда понекад одем у шетњу. Углавном сам на интернету, свом сајту, понекад одгледам ТВ, бавим се обавезама око логистике и слично.

С обзиром на то да је условима припрема више него задовољан, питали смо га, да ли би могао да остане ту за стално?

– Мислим да бих могао, јер су услови перфектни, само када бих имао финансијску подршку. Наравно, не баш током целе године, али преко зиме је савршено...можда и понеки двонедељни камп у току лета – искрен је Огњен.

ПОРТУГАЛ ОБЕБАНА ЗЕМЉА: Огњен Стојановић са тренером и осталим триатлонцима

БЛАГА КЛИМА НАЈБОЉА ЗА ТРЕНИНГ: Огњен Стојановић

▶ ПО ПОРТУГАЛСКИМ УЛИЦАМА

Огњен је у децембру учествовао на уличној трци у Лисабону у којој се такмичило око 1.000 учесника.

– То је било ново искуство за мене, јер је велика разлика од трка у Србији где стартује око 100 њих, некад ни толико. Био сам 20. резултатом 27:35.

Стојановића очекује још један јак тест тренинг у фебруару, када ће учествовати на атлетској трци, док ће сезону званично почети у априлу највероватније на ЕТУ Европском купу у Анталији.

Првих недељу дана у Десмор центру Оги је највише времена провео на разним тестирањима и како и сам каже, био је право заморче. Резултатима тестова је задовољан, а од целокупних зимских припрема очекује напредак у свим сегментима.

– Очекујем побољшање највише на пливању, а не сумњам ни да ће

бицикл и трчање бити на вишем нивоу. Највише ћемо радити и већ радимо на исправљању пливачке технике и на форми пливања, јер је то мени основа за Светске купове – објашњава Огњен.

Српски триатлониста се вратио за Новогодишње празнике у Нови Сад, а већ уочи православног Божића ударно је пут под

ноге за Португалију. Планира да остане у Рио Маиору до средине или краја марта, а тек сада га очекује најтежи тренижни период. Узимајући у обзир услове, велику жељу за радом и његов таленат без сумње је да ће у сезони 2011. Огњен направити велики напредак.

К. БУГАРСКИ

ПРИВРЖЕНИ СПОРТУ: Радојица, Бранко и Тања Потпара

СПОРТСКА ПОРОДИЦА ПОТПАРА

СЕНТА ИМА ЧИМЕ ДА СЕ ПОНОСИ

Некадашњи фудбалер Бранко Потпара из Сенте, који је за две деценије активног играња наступао за многе клубове, задовољан је што су његова деца, син Радојица и ћерка Тања на спортским теренима наставили очевим стопама.

Бранко је фудбалску каријеру започео у Трпачи из Косовске Митровице, а бранио је боје Звездаре, Црвенке Полета (Сивац), Сенте, Слоге (Остојићево), да би коначно кин окачио у Новом Кнежевцу. Његов син Радојица (24) се одметнуо на

оца и привржен је фудбалу, првотимац је Тисе из Адорјана, члана Суботичке подручне лиге, а ћерка Тања са успехом игра кошарку за Јагодину 2001. у Првој Б лиги Србије.

– За мене као родитеља који се дуго бавио фудбалом, било је важно да децу од малих ногу усмерим на спортске терене, где могу да се друже, стекну пријатеље и према могућностима остварују своје амбиције – каже Бранко Потпара.

Радојица је на фудбалском терену бескомпромисни штопер, који се опробао у дресовима Сенте, Чоке и Обилића из Новог Кнежевца.

– За сада остајем у Тиси из Адорјана, али

велика ми је жеља да се искажем и у неком клубу у вишем рангу – не скрива амбиције Радојица.

Његова сестра Тања је прве кошаркашке кораче и таленат исказала у у Баскет Стару у Сенти, потом играла за Херцег Нови, да би се у последње време скрасила у Јагодини.

– Екипа је тренутно на 5. месту Прве Б лиге, али уз залагање и мало више спортске среће могли би да се винемо у прволигашку конкуренцију – очекивања су Тање Потпаре, која је и успешна студенткиња треће године Полицијске академије у Београду.

М. МИТРОВИЋ

ДЕВОЈЧИЦЕ СИВЦА ПОНОС ВОЈВОДИНЕ

КОШАРКАШИЦЕ ИЗ МАЛОГ МЕСТА У БАЧКОЈ БЕЛЕЖЕ СЈАЈНЕ РЕЗУЛТАТЕ

Женски кошаркашки клуб Сивац, протеклу годину ће златним словима уписати у клубску историју. Разлог је податак да се оне једине у Србији могу похвалити тиме што су учествовале у свим такмичењима КСС, почев од млађих пионирици па све до сениорки.

Овај клуб који постоји понајвише захваљујући групи ентузијаста, предвођени тренером Стојанцем и силовитом прегалаштву девојчица, може се похвалити и тиме да су уз женски рукометни клуб Русин из Руског Крстура и школе рукомета „Лаки“ у Црвенки, једини у општини имају статус женског спорта. Можда таква констатација и није за похвалу с обзиром на мали број клубова „лепше пола“ али је бар похвално њихово постојање.

У категорији пионирици у Војводини, у конкуренцији још десет екипа, чланице ЖКК „Сивац“ су одиграле 20 утакмица и оствариле 18 победа и два пораза и окитиле се титулом првака Војводине. Уз то најбоља играчица у том узрасту је млада Сивчанка Катарица Кнежевић.

У категорији кадеткиња, у 18

одиграних утакмица остварено је исто толико победа и приграђен је пехар првака Војводине. На све то, Александра Станаћев је проглашена за најбољу играчицу. Стопама пионирици и кадеткиња ишле су и јуниорке, а најуспешнији стратег у све три категорије био је тренер Сивчанки Марјан Стојанац.

У све три категорије Женски кошаркашки клуб Сивац је учествовао и на првенству Србије и, да куриозитет буде потпун, освојена су три друга места, а за најкорисни-

ју играчицу јуниорског првенства Србије проглашена је Сивчанка Тамара Рајић.

– Отићи се на првенство Србије као првопласирани у све три ка-

тегорије на нивоу Војводине, а затим освојити и три друга места, подухват је за понос. Остварили смо резултат не забележене у Војводини до сада... Остаје мали жал што бар у једној категорији на републичком првенству нисмо били најбољи, али ако свим овим резултатима додато и податак да се сениорска екипа успела пласирати у Прву Б лигу из овако мале средине каква је Сивац – каже тренер сивчанских кошаркашица Марјан Стојанац.

После победних успеха, намеће се питање – како се до њих стиже, поготово имајући у виду да је реч о женском спорту.

– Пресудна је изузетна воља коју имају људи који раде са децом, која опет имају жељу и вољу да долазе на кошарку. Такође, родитељи то прате колико могу, као и Месна заједница и Општина. Успевамо у изузетно тешком амбијенту, али са пуно воље и жеље.

Мушка и женска кошарка се разликују.

– Мотивација је другачија. Девојке које су у нашем клубу су у мени препознале подрушку, а ја налазим сатисфакцију у томе што постижемо солидне резултате, али пре свега у томе што оне имају вољу да дођу на тренинг а не на улици – објашњава рецепт за успех тренер Марјан Стојанац.

М. ЈОВИЧИЋ